

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J. C.**

skazanego za czyn z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 kwietnia 2023 r.,

wniosków obrońców skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 30 września 2021 r., sygn. akt II AKa 340/20,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia

z 8 listopada 2019 r., sygn. akt IV K 114/16,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Dwaj obrońcy skazanego J. C., adw. A. M. oraz adw. S. R., wnieśli do Sądu Najwyższego kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 września 2021 r., sygn. akt II AKa 340/20, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia z 8 listopada 2019 r., sygn. akt IV K 114/16. W ww. postępowaniu J. C. został prawomocnie skazany za czyny z art. z art. 258 § 1 k.k.; art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 87 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.; art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., za które wymierzono mu ostatecznie karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 550 stawek dziennych po 300 złotych każda.

W uzasadnieniu zawartego w kasacji wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku adw. A. M. podniosła, że rozpoczęcie wykonywania kary pozbawienia wolności może powodować dla skazanego niepowetowane straty, zwłaszcza że dotychczas J. C. żadnej kary nie wykonywał. Powołała się także na okoliczności związane z sytuacją zawodową skazanego – fakt, że skazany prowadzi aktywnie rozwijającą się działalność gospodarczą pod firmą F. sp. z o.o. i pełni w niej wiodącą rolę, a współdziałający z nim jego brat nigdy nie zajmował się inwestycjami, pionem transportu czy zarządem nieruchomościami. Obrońca odwołała się także do wagi zarzutów kasacyjnych wskazując, że jeden z nich stanowi tzw. bezwzględną przyczynę odwoławczą.

Z kolei adw. S. R. uzasadniając wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku podniósł wyłącznie, że jest on zasadny z uwagi na wskazane w zarzutach kasacyjnych istotne i rażące naruszenia prawa dokonane przez Sąd II instancji, które bezwzględnie powinny skutkować skierowaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma, co do zasady, charakter wyjątkowy, a zatem powinno być stosowane wówczas, gdy ranga zarzutów kasacyjnych i wysokie prawdopodobieństwo ich uwzględnienia prowadzi do wniosku, że wykonywanie kary, przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

W pierwszych zarzutach obu kasacji obrońcy podnoszą zaistnienie w postępowaniu odwoławczym tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Zarzut ten – nienależytej obsady Sądu odwoławczego – sam w sobie nie może stanowić podstawy do wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Należy przypomnieć, że w świetle uchwały składu połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7), sam fakt powołania sędziego sądu powszechnego do pełnienia urzędu

sędziego przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3), nie powoduje, że sędzia ten jest nieuprawniony do orzekania, a orzeczenie wydane z jego udziałem jest automatycznie dotknięte uchybieniem o randze bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Także w świetle uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), „brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Taka sytuacja zachodzi jedynie w stosunku do sędziów Sądu Najwyższego, którzy otrzymali nominacje w takich warunkach”. Tym samym wskazanie w kasacjach na wystąpienie bezwzględnej przesłanki uchylenia wyroku z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. nie dowodzi jeszcze samo przez się, że realnie ona w tej sprawie wystąpiła. Ta kwestia wymaga pogłębionych rozważań prawnych, co może nastąpić dopiero przy merytorycznym rozpoznaniu wniesionych kasacji. Wobec tego na etapie wstępnej oceny, ograniczonej wyłącznie do badania podstaw uwzględnienia wniosków o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, nie można uznać, że zarzut oznaczony w obu kasacjach jako pierwszy spełnia przesłankę „oczywistej zasadności” i powinien powodować wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lipca 2022 r., III KK 117/22; z dnia 25 lutego 2022 r., V KK 54/22).

Ponadto analiza pozostałych zarzutów kasacji doprowadziła Sąd Najwyższy do wniosku, że także i one nie wskazują na konieczność wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Należy podkreślić, że dla zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. konieczne jest stwierdzenie bardzo wysokiego, niemal zbliżonego do pewności prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21). W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w

kasacjach obrońców. Ostateczna ocena zasadności – po części tożsamych – zarzutów obu kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego rozpoznania kasacji.

Okoliczności uzasadniającej wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku nie stanowi także eksponowane w uzasadnieniu wniosku adw. A. M. prowadzenie przez skazanego działalności gospodarczej i pełnienie w niej istotnej roli. Tego typu okoliczności, tj. odwołanie się do sytuacji zawodowej skazanego i ewentualnego wpływu wykonania kary na sytuację osobistą lub rodzinną skazanego, mogą być skutecznie podnoszone w ramach ubiegania się o skorzystanie z instytucji prawa karnego wykonawczego, ale nie mogą powodować wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2021 r., V KK 59/21).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońców skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[SOP]

[ł.n]